

‘Mama, is het al tijd om te eten?’
vraagt flamingo Fien.
‘Heb je al wat lekkers gezien?’
‘Zeker,’ zegt mama. ‘Ik zie een roze garnaal.’
Dat is voor flamingo’s een lekker maal.’

‘Toch niet die roze diertjes
met al die kriebelpoten?’
Bah, garnalen! Die lust ik niet,’ zegt Fien.
‘En al helemaal geen grote.’
‘Door garnalen te eten,’ zegt mama,
‘krijgen wij mooie roze veren.’
Soms is het goed om iets nieuws te proberen.’

'Eigenlijk,' zegt Fien, 'zou ik ook wel zo mooi roze willen zijn.
Want als enige blauw-grijs, vind ik echt niet fijn.'
Toch houdt Fien haar snavel stijf dicht.
Ze lust echt geen garnalen en trekt een vies gezicht.

'Maar Fien,' zegt mama, 'proef nou toch eens een garnaal.
Dat is écht een lekker maal.
Het geeft je ook nog roze veren.
Soms is het goed om iets nieuws te proberen.'

'Nee, dank je,' zegt Fien. 'Geef mij maar deze plakkerige, paarse wier.
Al proef ik die ook niet met veel plezier.'

